

Οι εκλογές δεν είναι η "γιορτή της δημοκρατίας". Είναι το πανηγύρι της. Απλώς πάντα, γλεντούν μόνο ορισμένοι.

Είμαι εργάτης, δεν ψηφίζω! Αυτός ήταν ο τίτλος του αντιεκλογικού μανιφέστου, που εκδόθηκε στην επαναστατική συνδικαλιστική εφημερίδα "Αμυνα", το 1920. (βλ. εικ. 1) 100 χρόνια μετά, πολλά έχουν αλλάξει. Αυτό που σίγουρα έχει μείνει ίδιο, είναι η βάση του καπιταλιστικού συστήματος, σε πολιτειακό επίπεδο, που είναι η αντιπροσωπευτική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ενός ολιγαρχικού εκτρώματος το οποίο αναπνέει και διαιώνίζεται μέσω της εκλογικής διαδικασίας.

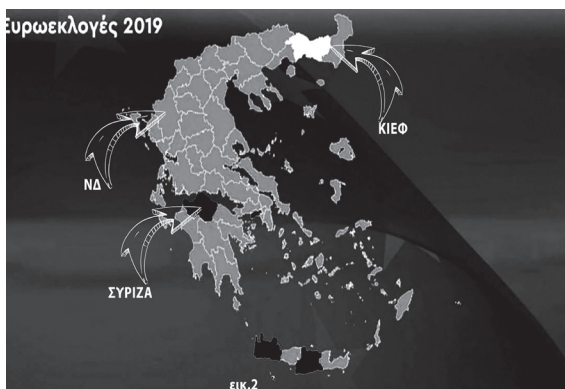
Οι προηγούμενοι μήνες, έχουν χαρακτηριστεί από σωρεία εκλογικών αναμετρήσεων (περιφερειακές, δημοτικές, ευρωεκλογές) και αναμένονται και οι βουλευτικές στις 7 Ιουλίου. Όπως πάντα συνοδεύονται από παροχές-φιλοδωρήματα, ρουσφέτια και υποσχέσεις που όλοι/ες γνωρίζουν πως ποτέ δεν τηρούνται. Τα κόμματα-εταιρίες, πουλάν όσο το δυνατόν καλύτερο "προϊόν", υποτίθεται φέρνοντας ανανεωμένα προγράμματα και πρόσωπα, αφήνοντας τους ψηφοφόρους να επιλέξουν ποιον δυνατό προτιμούν. Ας μην γελιόμαστε όμως. Τα προγράμματα είναι ταυτόσημα, συγκλίνουν πάντα στην ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, τις προϋποθέσεις για επιχειρηματική ανάπτυξη και την στήριξη των μικρών και μεγάλων αφεντικών να συμπιέσουν κι άλλο την δυνατότητα επιβίωσης των εργαζομένων. Τα κόμματα εξουσίας δεν έχουν διαφορές, υφίσταται ουσιαστικά ένα μόνο κόμμα, μια μόνο πολιτική για την ακρίβεια: Η πολιτική του Κεφαλαίου.

Όσο ένα κόμμα πλησιάζει στην εξουσία, τόσο περισσότερο ενσωματώνεται σε αυτή την πολιτική. Θυμήσου λοιπόν, την εξουσία δεν την ασκεί το κόμμα που θα επιλέξεις. Αυτοί θα διαχειριστούν τις επιμέρους επιλογές. Την εξουσία την ασκεί το Κεφάλαιο, που σου έχει κατασκευάσει στο σβέρκο κάθε μέρα και καθορίζει το πως ζεις κι εργάζεσαι.

Σε αυτό το πλαίσιο εγκοιλώνονται δυστυχώς και τα μικρά κόμματα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, τα οποία ενώ διακηρύσσουν πως εναντιώνονται στο αστικό καπιταλιστικό σύστημα, προτάσσοντας την σοσιαλιστική κυβέρνηση, στην ουσία νομιμοποιούν με την συμμετοχή τους την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Ισχυρίζονται ότι με αυτό τον τρόπο, θα αποτυπωθεί το στίγμα τους στο εκλογικό αποτέλεσμα και αυτό με τη σειρά του θα βοηθήσει στην όξυνση των αγώνων. Αυτή η τακτική όμως είναι εντελώς αδιέξοδη και ιστορικά αποτυχημένη. Θυμίζει το αιώνιο ερώτημα με το αυγό και την κότα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του μουσουλμανικού κόμματος Ισότητας Ειρήνης και Φιλίας (ΚΙΕΦ), που εδώ και πολλά χρόνια, συνεργαζόμενα με αστικά κόμματα ή ακόμη και με αυτόνομη κάθοδο στις εκλογικές αναμετρήσεις, καταγράφει πολύ υψηλά ποσοστά (στις ευρωεκλογές του 2019 βγήκε πρώτο στην Ροδόπη, βλ. εικ. 2). Ποιος άκουσε κάτι για το τι ζητούν οι ψηφοφόροι αυτού του κόμματος; Πόσο βελτιώθηκε η ζωή των μουσουλμάνων της Θράκης με αυτή την ισχυρή αποτύπωση; Καθόλου.

Ακόμη χειρότερα ορισμένοι, διενεργούν αγώνες αποβλέποντας αποκλειστικά "να κάνουν ταμείο" στις εκλογές, μέσω αυτών. Η περίπτωση των κινητοποιήσεων ενάντια στις εξορύξεις πετρελαίων στην "Ηπειρο και αλλού, ανέδειξε περίτρανα αυτή την αφομοιωτική τακτική. Τα αιτήματα συχνά συνδέθηκαν με το ποια κυβέρνηση ή ποια δημοτική/περιφερειακή αρχή θα επιτρέψει τις εξορύξεις. Η κυριαρχία της αντίθετης πολιτικής, που υποστηρίζει τα πετρέλαια και την καταστροφή της φύσης έχει παράξει πλέον ηττοπάθεια. Η σύνδεση των αγώνων με το εκλογικό άρμα, οδηγεί πάντα στην εκτόνωση και την απογοήτευση. Όσες και όσοι ασχολούνται με τους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες χωρίς κομματικές παρωπίδες, το έχουν βιώσει στο πετσί τους. Η κομματοκρατία κατάπιε τους αντι-μνημονιακούς αγώνες κι έφερε στην εξουσία τον μνημονιακό ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η μετατροπή των σωματείων με μικρά κοινοβούλια πολιτικών αντιπαραθέσεων έχει καταστρέψει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Έχει σημασία να απέχεις στις 7 Ιουλίου! Μεγαλύτερη σημασία όμως έχει τι θα κάνεις τις υπόλοιπες μέρες!

Πολλοί θεωρούν πως η μη συμμετοχή στην ψηφοφορία, σημαίνει αδιαφορία για τα κοινά. Στην πραγματικότητα όμως, η πραγματική αδιάφορη στάση, είναι να ρίχνεις μια ψήφο κάθε 4 χρόνια και να αναθέτεις σε άλλους να

λύσουν (που μάλλον δε θα λύσουν) τα δικά σου προβλήματα. Η καθημερινή συμμετοχή στις συνδικαλιστικές και κοινωνικές δομές, η δράση και ο αγώνας για καλύτερους όρους ζωής στο σήμερα και το αύριο, δεν συγκρίνονται με ένα ψηφοδέλτιο. Επιπλέον, η εκλογική διαδικασία, λειτούργει και ως επίφαση δημοκρατικής νομιμοποίησης για την κάθε εξουσία, με την έννοια ότι η κάλπη – εκτός από πολιτικές καριέρες-βγάζει και την βούληση της κοινωνίας.

Η συνειδητή αποχή είναι η πραγματική ΔΥΝΑΜΗ

Έχεις αναρωτηθεί ποτέ, γιατί όλα τα κόμματα, συγκλίνουν απόλυτα στο ζήτημα της αναγκαιότητας συμμετοχής στις εκλογές; Είναι τόσο δημοκράτες όσο διατείνονται; Ή μήπως αναγνωρίζουν και φοβούνται την δύναμη της αποχής και την συνειδητή στάση απαξίωσης προς τις επίσημες διαδικασίες του πολιτικού συστήματος;

Τι θα γινόταν αν ψήφιζαν ελάχιστοι;

Οι κυβερνήσεις, έτσι κι αλλιώς βγαίνουν με μικρά ποσοστά του εκλογικού σώματος. Δεν τους επιλέγει η πλειοψηφία. Τους επιλέγουν οι περισσότεροι από όσους ψήφισαν. Οι συγκεκριμένοι με τι κριτήριο ψηφίζουν; Σχεδόν κανείς δεν έχει διαβάσει τα πολιτικά προγράμματα των κομμάτων, ούτε έχει κρίνει την πορεία των υποψηφίων στον χρόνο. Αυτό που κυριαρχεί είναι το ρουσφέτι, το βόλεμα και το σωστό marketing. Η "δημοκρατία" τους στηρίζεται στις γαμάτες αναρτήσεις και τις στημένες εκπομπές.

Αν όμως, η συντριπτική πλειοψηφία αρνούταν το ρόλο τους ως ψηφοφόροι, θα μπορούσαν τα κόμματα να κυβερνήσουν; Θα μπορούσαν. Με μεγαλύτερη δυσκολία ίσως, αλλά θα τα κατάφερναν. Εδώ είναι το ζήτημα. Η συνειδητή αποχή πάει χέρι - χέρι με την συνειδητή δράση. Η άρνηση να τους ψηφίσεις, απαιτεί και την άρνηση να αποδεχτείς, ό,τι θα προσπαθήσουν να σου επιβάλλουν. Χρειάζονται αγώνες. Συναδέλφισσα/ε,

Στις 7 Ιούλη μην πας να ψηφίσεις. ΑΛΛΑ ΜΕΤΑ ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΗΣΕΙΣ!

Μην γυρίσεις στον καναπέ και την οθόνη του κινητού σου. Μην τους δίνεις την δυνατότητα να σε ελέγχουν και να αποφασίζουν για τον μέλλον. Οργανώσου, σκέψου, δράσε. Στις 7 Ιούλη στείλε ένα πραγματικό μήνυμα. Ένωσε την φωνή σου, με τους χιλιάδες αγωνιζόμενους και κάντην κραυγή, που θα θορυβήσει την εξουσία.

Ένωσε τα χέρια σου -τα οποία αν θέλουν- δημιουργούν και καταστρέφουν τα πάντα, με τα χιλιάδες χέρια όσων παλεύουν καθημερινά για να γκρεμίσουν τον κόσμο της εξαθλίωσης, της εκμετάλλευσης και της μιζέριας, να διαλύσουν τον κόσμο των αφεντικών.

Και τι γίνεται μετά;

Το κείμενο που διάβασες, δεν είναι ένα προεκλογικό κείμενο. Δεν έχουμε πρόγραμμα υποσχέσεων και έτοιμων λύσεων. Είναι ένα αντικλογικό κείμενο. Είναι οι σκέψεις μας ενάντια στην λογική της ανάθεσης, του κοινοβουλευτισμού και της δήθεν δημοκρατίας. Επιλέγουμε συνειδητά να απέχουμε από αυτό το πανηγύρι και το κάνουμε με τους δικούς μας όρους. Τους όρους της οργάνωσης και του διαρκούς αγώνα την προηγούμενη, την ίδια και την επόμενη μέρα των εκλογών. Συμμετέχουμε στην πολιτική και κοινωνική ζωή όχι μέσα από μια 5λεπτη στάση πίσω από το παραβάν, αλλά μέσα από την συμμετοχή μας στα σωματεία βάσης, την συλλογικοποίηση των αντιστάσεων μας κάθε μέρα και μέσα σε κάθε χώρο δουλειάς, τη συγκρότηση ακηδεμόνευτων σχέσεων και δεσμών μεταξύ των εργαζομένων για την οικοδόμηση μιας ταξικής ενότητας που θα κάνει τον συνδικαλισμό ξανά επικίνδυνο.

-ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ. ΚΑΜΙΑ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

-ΜΑΖΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΑΝΤΙΕΡΑΡΧΙΚΕΣ, ΙΣΟΤΙΜΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΪΕΣ.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

-ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΓΕΙΤΩΝΙΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ, ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΛΛΑ ΚΥΡΙΩΣ ΕΠΙΛΥΣΗ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ. ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ (ΤΡΟΦΗ, ΣΤΕΓΗ, ΦΑΡΜΑΚΑ) ΜΕΣΩ

ΑΠΑΛΟΤΡΩΙΣΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.

-ΣΥΝΔΕΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

-ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΕ ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ

-ΑΔΕΙΑΛΕΙΠΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

-ΚΗΡΥΞΗ ΑΠΕΡΓΙΩΝ ΜΕ ΔΙΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΡΗΞΕΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑ

-ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΤΣΑΚΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ

ΕΣΣΕ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΩΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

eseioanninon@gmail.com
<https://eseioanninon.squat.gr>

fb: ΕΣΣΕ Ιωαννίνων

Χρηστού Ευθυμίου 22 Κουρμανιό

